

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice Caraș-Severin
Serviciul Soluționare Contestații

Str. Valea Domanului II, nr.17
Localitatea Reșița
Județul Caraș-Severin
Tel : 0255/214197
Fax : 0255/220103

DECIZIA NR. 61

privind soluționarea contestației formulată de **dl. x**,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice x
sub nr.x16.08.2012

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin a fost sesizat de Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice din cadrul aceleiași direcții, prin adresa nr.x/21.08.2012, înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr.x23.08.2012, asupra contestației formulată, prin avocat, de **dl. x**, cu domiciliul în x, str. x, bl.x, sc.x, ap.x, jud. x și cu domiciliul procedural ales la „Cabinet Individual Avocat x”, cu sediul în x, str. x, nr.x, bl.x, sc.x, ap.x, jud. z.

DI. x contestă Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr.x/31.05.2012 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x/31.05.2012, privind suma totală de **x lei** reprezentând:

- x lei - taxa pe valoarea adăugată;
- x lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- x lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

În raport de data comunicării actului administrativ fiscal atacat, respectiv 23.07.2012, așa cum reiese din data înscrisă pe adresa de înaintare a acestuia, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin la data de 16.08.2012, cum rezultă din ștampila aplicată pe originalul contestației, aflată la dosarul cauzei.

Constatând că, în speță, sunt îndeplinite dispozițiile art.209 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită să soluționeze contestația formulată.

I. Prin contestația formulată dl. x se îndreaptă împotriva Deciziei de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr.x/31.05.2012 și a raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 31.05.2012, invocând următoarele:

Contestatorul arată că, prin decizia sus menționată și raportul de inspecție fiscală a fost informat cu privire la cuantumul sumelor reprezentând taxa pe valoarea adăugată pe care le datorează, ca urmare a înregistrării din oficiu în scopuri de TVA, în baza situației financiare de la finele anului 2008; susținând că la efectuarea acestui calcul nu s-a avut în vedere, că nu trebuia să fie înregistrat în scopuri de TVA.

Dl. x arată că, în situația în care instanța de judecată stabilește prin hotărâre judecătorească că trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA se va supune hotărârii instanței, în sensul că o să achite sumele datorate cu titlu de TVA.

Contestatorul arată că, un alt aspect pentru care a înțeles să conteste documentele sus menționate privește modul de calcul privind taxa pe valoarea adăugată, pe care îl consideră că este eronat, întrucât la efectuarea acestuia nu au fost luate în considerare plățile impozitului pe venit pe care organele fiscale le-au calculat și pe care le-a efectuat în termen legal, în cuantumul stabilit, sume ce trebuiau compensate cu sumele pe care organele de inspecție fiscală le-au apreciat că trebuie să le achite cu titlu de TVA.

Contestatorul susține că, deși a comunicat aceste aspecte în scris, în documentul punct de vedere al contribuabilului, în momentul primirii deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală a constatat că nu s-a ținut cont de acesta.

Față de cele sus menționate, contestatorul solicită admiterea contestației formulate împotriva deciziei de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr.x/31.05.2012, a raportului de inspecție fiscală întocmit la data de 31.05.2012 și refacerea modului de calcul, iar pe cale de consecință, modificarea cuantumului sumelor pe care organele de inspecție fiscală consideră că le datorează cu titlu de TVA, având în vedere sumele achitate cu titlu de impozit, precum și dobânda pe care aceste sume au produs-o.

Argumentația juridică a contestatorului:

- Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

II. Prin Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr.x/31.05.2012 întocmită în baza constatărilor din Raportul de inspecție nr.x/31.05.2012, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina dl. x suma totală de x lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată și accesoriile aferente.

Perioada verificată: 01.01.2008-31.12.2010.

În urma verificării efectuate organele de inspecție fiscală au constatat că dl. x a realizat venituri comerciale, desfășurând activitatea în baza:

- contractului de mandat privind marketingul fondului de pensii administrat privat - persoană fizică-nr.x din data de 02.07.2007 încheiat cu SC x;
- contractului de agent privind marketingul prospectelor schemelor de pensii facultative - persoana fizică-nr.x încheiat cu SC x;
- contractului de intermediere cu plata de comision nr.x/13.09.2007 încheiat cu x SA.

Organele de inspecție fiscală consemnează că, contractele au fost înregistrate la D.G.F.P. Caraș-Severin, împreună cu Declarația de înregistrare fiscală/Declarația de mențiuni pentru persoane fizice române (020) înregistrate sub nr.x/20.11.2007, nr.x/20.11.2007 și nr.x/05.03.2008.

Din analiza documentelor, informațiilor existente în evidențele fiscale, a "Declarației privind veniturile realizate anul 2008" înregistrată la A.F.P. x sub nr.x/14.05.2009, organele de inspecție fiscală au constatat că, dl. x a realizat venituri comerciale în sumă totală de x lei, respectiv: x lei din venituri din activități independente-contract de mandat nr. x/02.07.2007, x lei din venituri din activități independente-contract de agent nr.x/05.05.2007 și x lei din venituri din activități independente-contract de intermediere cu plata comision nr.x/13.09.2007.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că, veniturile declarate corespund cu sumele înscrise în extrasele din borderourile de plăți ale plătitorului de venituri reprezentând veniturile beneficiarului de venit.

Având în vedere cele constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit că operațiunile efectuate îndeplinesc condițiile prevăzute la art.126 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, iar potrivit prevederilor art.129 alin.(1) din același act normativ se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, așa cum este definită la art.128.

Urmare a analizei veniturilor declarate, organele de inspecție fiscală au constatat că persoana fizică a depășit în cursul anului 2008, respectiv martie 2008, plafonul de scutire al taxei pe valoarea adăugată (35.000 euro echivalent a 119.000 lei) și în conformitate cu prevederile art.152 alin.(6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, avea obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA potrivit prevederilor art.153 din același act normativ.

Obligațiile de plată privind taxa pe valoarea adăugată și accesoriile aferente au fost stabilite de la data la care contribuabilul ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de TVA, conform art.153 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului; astfel, dl. x intră sub incidența taxei pe valoarea adăugată începând cu data de 01.05.2008.

Întrucât, dl. x nu a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA, s-a procedat la înregistrarea din oficiu în scopuri de TVA în baza „Deciziei privind înregistrarea din oficiu în scopuri de TVA, potrivit prevederilor art.153 alin.(8)/art.153¹ alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, emisă de Administrația Finanțelor Publice x și înregistrată sub nr.x/30.09.2011.

În Raportul de inspecție fiscală, organele de inspecție fiscală consemnează faptul că Notificarea privind înregistrarea din oficiu în scopuri de TVA nr.x/19.09.2011 și Referatul de analiză privind înregistrarea din oficiu în scopuri de TVA nr.x/27.09.2011, au fost emise și comunicate contribuabilului de către A.F.P. x, totodată, fiindu-i aplicată și sancțiunea pentru nedeplinirea la termenele prevăzute de lege a declarației de înregistrare fiscală sau de mențiuni (formular 070)-Procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor seria x, nr. x/30.09.2011.

Astfel, dl. x este înregistrat în scopuri de TVA din data de 14.10.2011 potrivit Certificatului de înregistrare în scopuri de TVA, seria x nr.x, codul de înregistrare fiscală RO x emis de Ministerul Finanțelor Publice.

Având în vedere neîndeplinirea de către dl. x a obligației de a se înregistra ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, în regim normal, organele de inspecție fiscală au solicitat plata taxei pe valoarea adăugată pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze, potrivit pct.62 alin.(2) lit.a) din H.G. nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru perioada fiscală, respectiv trimestrul calendaristic organele de inspecție fiscală au avut în vedere prevederile art.156¹ alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Urmare a celor constatate, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea taxei pe valoarea adăugată aferentă fiecărui trimestru, începând cu trimestrul II 2008 și până trimestrul IV 2010, după cum urmează:

Anul 2008

- trim.II.2008 - baza de impozitare în suma de x lei - TVA colectată în sumă de x lei;
- trim.IV 2008 - baza de impozitare în suma de x lei - TVA colectată în sumă de x lei.

Pentru obligațiile fiscale stabilite suplimentar reprezentând taxa pe valoarea adăugată pentru anul 2008 în sumă totală x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări/dobânzi de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale până la data încheierii raportului de inspecție fiscală, respectiv 31.05.2012, în conformitate cu prevederile art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Anul 2009

- trim.I.2009 - baza de impozitare în suma de x lei - TVA colectată în sumă de x lei;
- trim.II.2009 - baza de impozitare în suma de x lei - TVA colectată în sumă de x lei;
- trim.III.2009 - baza de impozitare în suma de x lei - TVA colectată în sumă de x lei;
- trim.IV. 2009 - baza de impozitare în suma de x lei - TVA colectată în sumă de x lei.

Pentru obligațiile fiscale stabilite suplimentar reprezentând taxa pe valoarea adăugată pentru anul 2009 în sumă totală de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări/dobânzi de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale până la data încheierii raportului de inspecție fiscală, respectiv 31.05.2012, în conformitate cu prevederile art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

- trim.I.2010 - baza de impozitare în suma de x lei - TVA colectată în sumă de x lei;
- trim.II.2010 - baza de impozitare în suma de x lei - TVA colectată în sumă de x lei
- trim.III.2010 - baza de impozitare în suma de x lei - TVA colectată în sumă de x lei;

- trim.IV.2010 - baza de impozitare în suma de x lei - TVA colectată în sumă de x lei.

Pentru obligațiile fiscale stabilite suplimentar reprezentând taxa pe valoarea adăugată pentru anul 2010 în sumă totală de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări/dobânzi de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, începând cu ziua imediat următoarei scadențe creanței fiscale până la data încheierii raportului de inspecție fiscală, respectiv 31.05.2012, în conformitate cu prevederile art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La stabilirea bazei impozabile, organele de inspecție fiscală au avut în vedere prevederile art.137 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, iar la stabilirea taxei pe valoarea adăugată au avut în vedere prevederile art.140 alin.(1) din Legea nr.571/2003 și pct. 23 alin.(1) din H.G. nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin aplicarea cotei standard de TVA de 19% pentru perioada 01.05.2008-30.06.2010, respectiv de 24% pentru perioada 01.07.2010-31.12.2010, asupra bazei de impozitare.

Referitor la plata taxei la buget, potrivit prevederilor art.157 din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală precizează că, dlx avea obligația să achite taxa de plată la data la care avea obligația depunerii decontului de taxa pe valoarea adăugată, în conformitate cu prevederile art.156² din Legea nr.571/2003, pentru fiecare perioadă fiscală, până la data de 25 a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă și anume trimestrul calendaristic.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă dl. x datorează taxa pe valoare adăugată în sumă de x lei și accesoriile aferente în sumă totală de x lei aferentă serviciilor prestate în baza contractelor încheiate cu SC x și z SA, în condițiile în care a depășit plafonul special de scutire de taxă pe valoarea adăugată și nu a solicitat înregistrarea ca plătitor de taxa pe valoare adăugată la depășirea plafonului de scutire.

În fapt, organele de inspecție fiscală, în urma verificării efectuate, au constatat că, în perioada 01.01.2008-31.10.2010, dl. x a obținut venituri din activități independente (venituri comerciale) în baza contractelor de mandat nr.x/02.07.2007, de agent nr.x/05.05.2007 și de intermediere cu plata comision nr.x/13.09.2007 depășind în cursul lunii martie 2008, plafonul de scutire al taxei pe valoarea adăugată de 35.000 euro până la care beneficia de regimul de scutire de TVA, având obligația potrivit art.152 alin.(6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, să solicite înregistrarea ca plătitor de TVA, conform art.153 din același act normativ, în termen de 10 zile de la depășirea plafonului, devenind persoană impozabilă plătitoare de TVA începând cu data de 01.05.2010.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, dl. x nu a solicitat organului fiscal înregistrarea ca plătitor de TVA, fiind înregistrat din oficiu în scopuri de TVA în baza

„Deciziei privind înregistrarea din oficiu în scopuri de TVA” nr.x/30.09.2012, emisă de Administrația Finanțelor Publice x.

Totodată, organele de inspecție fiscală au consemnat că, dl. x este înregistrat din oficiu în scopuri de TVA din data de 14.10.2011, potrivit certificatului de înregistrare în scopuri de TVA, seria x nr.x, având codul de înregistrare fiscală RO x emis de Ministerul Finanțelor Publice.

Urmare a celor constatate, organele de inspecție fiscală, în conformitate cu pct.62 alin.(2) lit.a) din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, de aprobare a art.152 alin.(6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au colectat taxa pe valoarea adăugată aferentă veniturilor realizate de către contestator, în perioada mai 2008 - decembrie 2010, stabilind o diferență de taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de x lei prin aplicarea cotei standard de TVA de 19% (pentru perioada 01.05.2008 - 30.06.2010), respectiv de 24% (pentru perioada 01.07.2010-31.12.2010) asupra bazei de impozitare, potrivit art.140 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu prevederile pct.23 alin.(1) din H.G. nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru neachitarea la scadență a diferenței de TVA în sumă totală de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări/dobânzi de întârziere în sumă totală de x lei și penalități de întârziere în sumă totală de x lei, în conformitate prevederile art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 31.05.2012.

Prin contestația formulată dl. x susține că organele de inspecție fiscală nu au ținut cont de faptul că nu trebuia să fie înregistrat ca plătitor de TVA, precum și faptul că modul de calcul este eronat, întrucât la efectuarea acestuia nu au fost luate în considerare plățile impozitului pe venit, sume ce trebuiau compensate cu sumele pe care trebuia să le achite cu titlu de TVA.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

Art. 126

“(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) operațiunile care, în sensul art.128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;
- b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art.132 și 133;
- c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art.127 alin. (1), acționând ca atare;
- d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art.127 alin. (2);”

Potrivit prevederilor legale sus menționate, în sfera de aplicare a TVA, se cuprind livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate cu plată pe teritoriul României, în condițiile în care sunt realizate de o persoană impozabilă așa cum este definită la art.127 alin.(1) iar livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor rezultă din una dintre activitățile economice prevăzute la art.127 alin.(2).

Art. 127

“(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.”

Art. 129

„(1) Se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, așa cum este definită la art. 128.

(2) O persoană impozabilă, care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ca intermediar în prestarea de servicii, se consideră că a primit și a prestat ea însăși aceste servicii, în condițiile stabilite prin norme.

(3) Prestările de servicii cuprind operațiuni cum sunt:

[...]

e) servicii de intermediere efectuate de persoane care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.”

Din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, noțiunea de persoană impozabilă, potrivit art.125¹ din Codul fiscal, are următoarea semnificație

“18. persoană impozabilă are înțelesul art.127 alin. (1) și reprezintă persoana fizică, grupul de persoane, instituția publică, persoana juridică, precum și orice entitate capabilă să desfășoare o activitate economică;”

Potrivit acestor prevederi legale, orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice în sensul taxei pe valoarea adăugată, inclusiv activitățile prestatorilor de servicii, oricare ar fi scopul sau rezultatul acestor activități, dobândește calitatea de persoană impozabilă.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, respectiv Raportul de inspecție fiscală nr.x/31.05.2012, se reține că în perioada 01.01.2008 - 31.12.2010, dl. x a obținut venituri comerciale din contractele de mandat nr.x/02.07.2007, de agent nr.x/05.05.2007 încheiate cu SC x și de intermediere cu plata comision nr.x13.09.2007 încheiat cu x SA.

Astfel, se reține că activitatea desfășurată de persoana fizică x, respectiv servicii de intermediere efectuate în numele și contul altei persoane, conform prevederilor legale anterior precizate reprezintă o prestare de servicii efectuate cu plată.

Prin urmare, se reține că, dl.x a desfășurat activități economice în sensul taxei pe valoarea adăugată, în speță în cauza, prestări de servicii de intermediere, dobândind astfel calitatea de persoană impozabilă.

Referitor la înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA, art.153 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“(1) Persoana impozabilă care este stabilită în România, conform art.125¹ alin. (2) lit. b), și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere

trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, după cum urmează:

[...]

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art.152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau depășit acest plafon;

[...]

(6) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alin.(1), (2), (4) sau (5).

(7) În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze, în conformitate cu prevederile alin.(1), (2), (4) sau (5), și nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.”

Norme metodologice:

“66. (1) În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile art.153 alin. (1), (2), (4), (5) sau (7) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera valabilă începând cu:

a) data comunicării certificatului de înregistrare, în cazurile prevăzute la art.153 alin.(1) lit.a) și, după caz, alin. (2), (4) sau (5) din Codul fiscal;

b) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă optează pentru aplicarea regimului normal de taxă în cazurile prevăzute la art.153 alin.(1) lit.c) din Codul fiscal;

c) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită înregistrarea în cazurile prevăzute la art.153 alin.(1) lit. b) și, după caz, la alin.(2) din Codul fiscal,

d) prima zi a lunii următoare celei în care s-a comunicat persoanei impozabile actul administrativ de înregistrare, în cazul prevăzut la art.153 alin.(7) din Codul fiscal.”

Potrivit art.152 alin.(1), (2), (6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Persoana impozabilă stabilită în România, a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art.126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art.143 alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin.(1) este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, incluzând și operațiunile scutite cu drept de deducere și pe cele scutite fără drept de deducere, prevăzute la art.141 alin. (2) lit. a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

[...]

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art.153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se

aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.”

coroborat cu prevederile pct.62(2) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(2) În sensul art.152 alin.(6) din Codul fiscal, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform art.153 din Codul fiscal, în termenul prevăzut de lege, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele fiscale competente înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art.153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art.153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organele de control vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă conform art.153 alin. (7) din Codul fiscal;”

Potrivit prevederilor legale sus enunțate, se reține că orice persoană impozabilă are obligația declarării începerii activității sale ca persoană impozabilă, precum și obligația înregistrării ca plătitor de taxă pe valoare adăugată în regim normal în situația în care a constatat că a depășit plafonul de scutire, respectiv cifra de afaceri declarată sau realizată este superioară sumei de 119.000 lei, regimul de scutire de taxă pe valoarea adăugată operând asupra întregii activități a persoanei impozabile, incluzând și operațiunile scutite cu drept de deducere și pe cele scutite fără drept de deducere.

Totodată, legiuitorul, a reglementat situația persoanelor impozabile care au depășit plafonul de scutire dar nu au solicitat înregistrarea ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată în regim normal.

Astfel, în situația în care organele de inspecție fiscală constată neîndeplinirea de către persoana impozabilă a obligației de a se înregistra ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, vor solicita plata taxei pe valoarea adăugată pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze pe perioada scursă între data la care avea obligația să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal și data constatării abaterii.

În cazul în speță, se reține că, dl. x a obținut venituri din contract de mandat, de agent și de intermediere cu plata comision, în perioada ianuarie-martie 2008 în sumă totală de x lei, sumă ce depășește plafonul de scutire de TVA de 119.000 lei, având obligația să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului de scutire, respectiv până la data de 10.04.2008, pentru fi a luat în evidență ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată începând cu data de 01.05.2008.

Totodată, se reține că dl. x a fost înregistrat în scopuri de TVA din oficiu, în baza „Deciziei privind înregistrarea din oficiu în scopuri de TVA” nr.x/30.09.2011, emisă organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice x, fiindu-i eliberat certificatul

de înregistrare în scopuri de TVA, seria x nr.x, cod de înregistrare fiscală RO x, începând cu data de 14.10.2011.

Urmare a celor de mai sus, se reține că organele de inspecție fiscală în mod legal au constatat că persoana fizică x este persoană impozabilă, iar activitățile desfășurate intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată și prin depășirea în luna martie 2008 a plafonului de scutire de TVA, acesta devine plătitor de TVA începând cu data de 01.05.2008.

În ceea ce privește baza impozabilă privind taxa pe valoarea adăugată, sunt aplicabile prevederile 137 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Art.137

“(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;”

Din textul de lege enunțat se reține că, pentru prestările de servicii, baza impozabilă a taxei pe valoarea adăugată cuprinde tot ceea ce constituie contrapartidă obținută de furnizor din partea cumpărătorului.

Potrivit art.140 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

Art.140

“(1) Cota standard este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotei reduce.”

Prevederile art.140 alin.(1) au fost modificate de pct.44 al art.I din O.U.G. nr.58/2010, publicată în M.O. nr.431/28.06.2010, cu aplicabilitate de la 01.07.2010:

“(1) Cota standard este de 24% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduce.”

Pct.23 alin.(1) din Normele metodologice de aplicare a art.140 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“23.(1) Taxa se determina prin aplicarea cotei standard sau a cotei reduce asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.”

Prin urmare, având în vedere cele arătate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și prevederile legale în materie, se reține că, în mod legal organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea în sarcina contestatorului a taxei pe valoarea adăugată de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat ca plătitor de TVA, în sumă de x lei aferentă prestărilor de servicii efectuate de acesta, fapt pentru care, în temeiul art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1. lit.a) din Ordinul nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, contestația se va respinge ca neîntemeiată pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei.

Referitor la majorările de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de x lei, se reține că stabilirea acestora în sarcina contestatorului reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Întrucât, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura taxei pe valoarea adăugată în sumă de x, iar prin contestație nu se prezintă argumente referitoare la modul de calcul al majorărilor de întârziere și penalităților de întârziere, dl. x datorează și suma totală de **x lei**, cu titlu de majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei aferente taxei pe valoarea adăugată, conform principiului de drept “accesoriul urmează principalul”.

În ceea ce privește afirmația contestatorului referitoare la faptul că modul de calcul privind taxa pe valoarea adăugată este eronat, întrucât la efectuarea acestuia nu s-a luat în considerare plățile impozitului pe venit, “sume ce trebuiau să fie compensate cu sumele pe care dumneavoastră apreciați că trebuie să la achite cu titlul de TVA”, aceasta nu poate fi reținută în susținerea cauzei, deoarece operațiunea de compensare nu intră în atribuțiile organelor de inspecție fiscală.

Mai mult, prin contestația formulată contestatorul nu precizează explicit și concret în ce constă această eroare, neprezentând vreun alt mod de calcul al taxei pe valoarea adăugată.

Potrivit art. 65 alin. (1) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal. “

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor legale invocate în cuprinsul deciziei și în baza art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de dl. x împotriva Deciziei de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr.x/31.05.2012, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x/31.05.2012 prin care a fost stabilită suma totală de **x lei** reprezentând:

- x lei - taxa pe valoarea adăugată;
- x lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- x lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul x.

DIRECTOR EXECUTIV,